

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Omul de omenie.

Mare și frumoasă vorbă e aceasta: om de omenie! A fi de omenie înseamnă a fi drept, a ști deosebi binele de rău și a urma, totdeauna și între toate împrejurările vieții, binele, orice s'ar întâmpla, și oricât ar fi de greu de urmat acest bine.

Omul de omenie urăște răul, orice bine i-ar aduce. Așează-l pe omul de omenie în pădurea cea mai deasă și ne-străbătută de picior omenesc. Asigură-l că nime'n lume nu o să știe despre fapta sa. Mai bucuros moare decât să facă și cel mai mic rău. Fie răul acela cât de mic și aducă-i bunătăți cât de mari, nu ți-l face pentru cât bun e în lume.

Omul de omenie se ține de cuvânt, chiar de aceea cu greu făgăduște ceva, dar dacă a făgăduit odată, poți să tai lemne pe el, cuvântul dat însă îl ține. Cui i-a făgăduit ceva, întru atâta e de sigur de cuvântul dat, încât doarme liniștit, orice s'ar întâmpla.

Omul de omenie nu-i face nimănui strâmbătate și nedreptate, el dă fiecăruia ceea ce i-se cuvine. Omul de omenie nu se atinge niciodată și între nici un fel de împrejurare, nici de averea, nici de omenia, nici de viața și nici de muiera deaproapelui său. El este cel mai bun vecin și este mai mult vrednic decât 20 de slugi înarmate.

Omul de omenie nu se tânguiește. Stăpânul său este datorința. Acestui stăpân îi jertfește vremea, plăcerea, averea, uneori chiar și viața. Mai mult, e în stare să jertfească până și viața soției sale și a copiilor săi, dar își face datorința.

Câți oameni sunt, cari au ajuns astăzi la bunăstare ori la funcțiuni nebănuite mai înainte! Întrebarea e însă: cum și prin ce mijloace? Pe câți i-a dat deoparte, cât s'a lingușit, cât s'a umilit, cât a mințit, până a ajuns la starea aceasta? Ei, dar în sfârșit și-a ajuns scopul. Credeți însă că este fericit? Zadarnic îl lingușesc cei din jurul său, el știe pe ce căi a ajuns la starea de astăzi. De aceea n'are liniște, n'are pace, îi este rușine de

sine însuși, ochii îi sunt pururea turburi, nu îndrăznește să se uite în ochii semenilor săi, îl vezi din când în când fricos și parecă l-ar muștra conștiința.

În schimb altul, care a ajuns pe căi drepte și cinștite la starea sa de astăzi, este senin pururea. Putea să ajungă la și mai mult, dar n'a voit, pentru că cea mai mare avere înaintea lui este omenia. Și de i-ar lua toate, una însă îi rămâne neștirbită, copiii lui pot să spună liniștiți: tatăl meu a fost om de omenie.

Ce urmează din toate acestea? Că om de omenie este numai cel ce este și credincios și ține poruncile Domnului. Asta e omenia adevărată.

Om de cinste și de omenie! Doamne, puțini oameni sunt astăzi care să poată numele acesta, pentru că puțini sunt astăzi oamenii într'adevăr religioși!

Cine are puterea învățaturii în Ardeal. Dela război încoace noi Românii facem politică multă și carte mai puțină. Spus mai limpede: ne sfădim mult și cetim, învățăm puțin. Dovadă, Ardealul de pildă. Ungurii au gazete mai multe și mai puternice decât noi. În Cluj, față cu o singură foaie românească de zi, Ungurii au *cinci*. În schimb, și gazetele puține pe cari le avem noi în Ardeal abia își trag zilele cu cetitori puțini și cu datorii multe.

Cu cărțile tipărite încă nu stăm mai bine. În timpurile de dinaintea războiului, aveam câteva orașe în Ardeal, cari îmbogățeau în fiecare an numărul cărților românești, cari se căutau și se citeau cu multă ardoare.

Azi? Ungurii și Sașii ne întrec abunăseamă. În șase ani din urmă Ungurii au tipărit în total 1066 de cărți felurite. Asta înseamnă că ei au imprăștiat între cetitorii lor peste un milion de cărți. Tare folositor ar fi să putem ști, câte cărți am cetit noi Românii din Ardeal în acel timp? Înțelegem numărul cărților, cari s'au tipărit dincoace de vechea graniță a Carpaților. Judecând însă numărul tipografiilor (a tiparnițelor) va trebui să constatăm cu durere că Ungurii ne întrec, fără îndoială. O mică oglindă: în Ardeal lucrează astăzi cu totul 238 de tipografii, dintre cari noi Românii avem abia 66 de tiparnițe, în vreme ce Ungurii au 147, iar Sașii 25. Va să zică: abia 66 de tipografii românești, față cu 172 străine!

Acum să mai facem un pic de socoteală: Ardealul are 3 milioane de Români, cari au numai 66 de tiparnițe; Ungurii sunt 1 milion 300 mii (mai puțini ca jumătate decât noi) și au 147 de tipografii, adică de 2 ori mai multe decât noi; Sașii cu Șvabii laolaltă sunt 540,000 (o jumătate de milion) și au 25 de tipografii, ceiace înseamnă că aceștia ne întrec și mai mult cu tipografiile decât Ungurii. Sau, ca să încheiem socoteala: 2 milioane de străini au de 3 ori mai multe tiparnițe decât noi, cari suntem 3 milioane de oameni.!

DE PRIN SATE.

Sfințirea bisericii unite din Mociu.

O veche dorință aveau credincioșii bisericii române unite din Mociu: să-și aibă lăcaș de închinare Domnului. Câteva sute de suflete erau silite să meargă prin alte părți să se spovedească, să se grijască chiar și de sfințele sărbători. Dorința lor s'a împlinit acum spre mângăierea tuturor și spre bucuria bisericii. O frumoasă și sfântă capelă a fost făcută și împodobită, și aștepta numai binecuvântarea mai marilor, ca să se poată înălța rugăciuni lui Dumnezeu și sluji liturghii și părăstase, și toate cele ce se țin de slujbele sfinte într'ansa.

Ca serbătoarea dela Mociu să fie însă deplină, I. P. S. Sa Mitropolitul Blajului a ținut să ia și dânsul parte printr'un delegat al său, cuvântării pe canonicul Dr. Ioan Coltor, însoțit de directorul liceului de fete d. Traian German.

În preziua sfințirii (Sâmbătă 13 c.) s'au ținut misiuni sfinte. Capela, camerele din jur și locul împrejmuit era plin de lume, care asculta cu dragoste și cu mult dor cuvântările de mântuire sufletească, se cădea, cum spunea delegatul Mitropolitului, ca în biserică nouă să se între cu inimă curățită și învinsă. O mulțime de inși, veniți în frunte cu vreo 10 preoți și din multe sate din jur, s'au mărturisit, iar Duminecă s'au cuminecat în mijlocul mulțumirii întregului popor adunat de pretutindeni. Intelectuali și comercianți, meseriași și plugari, domni, doamne și țărance împărtășindu-se cu Trupul Domnului s'au simțit trăind ca într'o lume nouă. „N'am avut zi mai fericită în viața mea“ spunea un domn din Mociu. „Iar eu aș voi să mor în ceasul acesta, ca să mor cu adevărat fericit“ răspunse altul.

După sfințire s'a dat o masă de onoare, unde s'au rostit mai multe vorbiri scurte și însuflețite, cum este obiceiul. Canonicul Ioan Coltor a vorbit pentru preoțime și fruntașii mireni, mulțumind mai ales celor mai vrednici pentru înfăptuirea bucuriei din Mociu (familiiile Mureșan, Dan și Moldovan, protop. bătrân și cinștit Hățiegan, Păr. Vasile Rusu), protopopul pentru Mitropolitul, dl Traian German pentru Moceni plini de însuflețire și de o hărnicie liniștită, apoi părintele Hopârtean, Pop, Rusu, iar în numele minoritarilor părintele romano-catolic și farmacistul.

Intr'un cuvânt Românii din Mociu au avut o aleasă și înălțătoare serbare creștinească pe care nu vor uita-o curând! Laudă i-se cuvine mai cu seamă Părintelui Vasile Rusu, care a obosit mai mult ca să le-o gătească!

Correspondent.

Evanghelia Duminicii.

Duminea II. din postul mare, Marcu
2. 1-12.

„In vremea aceea a intrat Isus în Capernaum și s'a auzit că este în casă și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai puteau încăpea nici la ușă, și le grăia lor cuvânt“.

Domnul nostru Isus Hristos se afla cu câteva zile mai înainte în Galilea, unde a făcut mai multe minuni, vindecând pe mulți bolnavi, între alții pe soacra lui Petru de friguri și pe un lepros. Venind din călătoria sa prin Galilea a intrat în Capernaum, care se numește de cătră ceialalți evgheliști și „cetatea sa“. Acolo a intrat în casa lui Petru. Dara n'a avut liniște câtוש de puțin, pentru că îndată au tăbărit la el mulțime mare de oameni, încât nu mai puteau încăpea nici la ușă. Mântuitorul s'a și folosit de acest prilej și a început a-i învăța despre împărăția lui Mesia și despre fericirea și mângăierea celor ce se află în această împărăție. Isus se afla abunăseama într'o cameră din etaj, pe când ambitele și trepții precum și curtea erau pline de oameni. În nemijlocita lui apropiere se aflau fariseii și cărturarii.

„Și au venit la el aducând un slăbănog, pe care-l duceau patru. Și neputându-se apropia de el pentru popor, au descoperit casa, unde era, și făcând o deschizătură...“

Stricarea coperișului unei case de altfel nu era lucru greu, pentru că în părțile răsăritene coperișul caselor nu e ridicat și ascuțit ca la noi, ci plan (oblu) sau numai puțin înclinat, ca să se poată scurge apa adunată din ploaie. Coperișul se făcea din scânduri, peste cari se puneau un strat de var, pietriș, cărbuni pisați sau pământ argilos.

„Iară Isus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule iartă-ți-se fie păcatele tale“

Asupra lui Isus a făcut o impresie foarte bună credința mare a slăbănogului, cât și a celor patru ce-l duceau, chiar de aceea l-a și agrăit Isus cu cuvântul „Fiule“ zicând: „iartă-ți-se fie păcatele tale“. Că i-a iertat mai întâi păcatele, e semn că boala sa cea trupească a fost o urmare a păcatului.

„Și erau acolo unii din cărturari, șezând și cugetând întru inimile sale: Ce grăește acesta hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?“

Acești cărturari au privit iertarea păcatelor ca o hulă, fiindcă Isus era în ochii lor numai un om și ca atare nu avea putere de a ierta păcatele nimănui.

„Și îndată, cunoscând Isus cu spiritul său, că așa cugetă aceia întru sine, a zis lor: Ce cugetați acestea întru inimile voastre? Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: iartă-ți-se fie păcatele, sau a zice: scoală și ia patul tău și umblă?“

Cărturarii n'au îndrăznit să-și spună gândurile pe față, Isus însă, Dumnezeu fiind, ca un scrutător al inimei și al răunchilor, le-a cunoscut îndată gândurile lor și a pășit față de ei cu fruntea ridicată și le-a arătat că le cunoaște până și gândurile lor. Le arată apoi, că pentru un om este tot pe atât de cu neputință a ierta păcatele cât și a vindeca pe un

slăbănog, pe când pentru un Dumnezeu, amândouă sunt cu putință.

„Ci ca să știți, că are Fiul omului putere a ierta păcatele pe pământ (a zis slăbănogului): Tie-ți zic, scoală, ia și patul tău și mergi în casa ta“.

Cât ai bate în palme le-a dovedit lor Isus, că are amândouă aceste puteri. Iertarea păcatelor nu se vede, vindecarea însă a văzut-o toată lumea. Celce a putut însă vindeca pe un slăbănog, neatingându-se de el, numai cu cuvântul, are abunăseama putere și de a ierta păcatele. Unde trebuie deci o dovadă mai puternică, despre dumnezeirea lui Isus?

Dar să vedem, ce se întâmplă acum!

„Și s'a sculat îndată, și luându-și patul a ieșit înaintea tuturor, încât se mirau toți și lăudau pe Dumnezeu, zicând: Nici odată nu am văzut ca aceasta“.

Iși poate oricine închipui, ce înseamnă, să vezi tu pe un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni, umblând deodată, luându-și patul în spinare și ieșind înaintea tuturor. Cei de față s'au și mirat toți și au lăudat pe Dumnezeu, numai fariseii și cărturarii n'au avut ce zice, ci au crâșnit în dinți și și-au zis: las că-l răpunem noi, doar nu-l vom lăsa în țară ca să creadă toată lumea în el, iar pe noi să ne părăsească.

* * *

Din această sfântă evanghelie multe învățături frumoase și cu folos putem trage. Înainte de toate cinstea mila și credința celor patru purtători ai slăbănogului. Alții, văzând că nu e chip de a intra în casă, l-ar fi dus înapoi. Aceștia însă au chibzuit toate și neaflând alt chip de a străbate, au descoperit casa și au slobozit patul în care zăcea slăbănogul, cu funii în casă.

Mare a fost apoi și credința slăbănogului, care a văzut că nu e chip de a intra în casă, și a zis: patru, să facă tot ce le stă în putință și să-l așeze înaintea marelui învățător.

Cele mai multe boale sunt pricinuite de păcat. De aceea vindeca Domnul nostru Isus Hristos mai întâi boala sufletească, adică păcatul, și numai după aceea cea trupească.

Isus a fost intradevăr Dumnezeu adevărat această a recunoscut-o întreg poporul adunat în casă, singur numai cărturarii și fariseii n'au voit s'o recunoască, pentru că erau răutăcioși și nu puteau răbda, ca poporul să asculte de Isus și nu de ei.

Poporul cinstit, văzând marea minune nu numai că s'a mirat ci a și lăudat pe Dumnezeu zicând: Niciodată nu am văzut ca aceasta. Așadară poporul jidovesc era pe vremea Mântuitorului cinstit și nestricat. Aluatul fariseilor l-a stricat numai după aceea.

Dintre toate aceste învățături mie a patra mi-se pare cea mai de luat la inimă acum, în postul mare. Așadară cu adevărat Dumnezeu este Isus Hristos. Aceasta a și dovedit-o cu atâtea semne și minuni, încât nu poate fi om cu mintea întreagă, care să nu o recunoască aceasta. Și atunci vă întreb, dragi cetitori, pentru ce nu-i împlinim poruncile, pentru ce nu mergem cu toții la biserică, barămi acum, în postul mare? Pentru ce nu facem și noi asemenea poporului jidovesc, adunat în casa lui Petru? Bagseama pentru că suntem de partea fariseilor și a cărturarilor, pentru că ni-e frică de El, având atâtea păcate. Și de fapt așa este. Și noi ne alăturăm la ceata fariseilor și a cărturarilor, și prin multele noastre păcate peste vreo câteva săptămâni strigăm „răstignește-l, răstignește-l!“ Pentru că așa este inima omească, aplecată spre rău, gata de a jertfi mai bucuria satanei decât lui Dumnezeu.

Chiar de aceea, veniți să plivim în acest post mare buruiana păcatelor din inimile no-

stre; veniți să ne lăpădam de aluatul cel spurcat al fariseilor și al cărturarilor; veniți să ne alăturăm și noi la cinstitul popor din casa lui Petru; veniți să ne mirăm și noi de o minune ca aceasta și împreună cu cei din casă să lăudăm pe Dumnezeu, zicând: „Niciodată nu am văzut ca aceasta“, așadară Dumnezeu adevărat este Mântuitorul nostru Isus Hristos, Dumnezeu bun și milostiv, care nici astăzi n'a încetat a face minuni. IULIU MAIOR.

Scrisoare dintr'un spital.

Dragii mei frați,

Razele călduțe ale soarelui vestesc sosirea primăverii, care pentru mine va fi poate cea din urmă. Totuși nu mă pot stăpâni să nu vă scriu și să nu vă descoper și vouă liniștea cu care îmi aștept ceasul din urmă.

Știți că sunt bolnav de plămâni (tuberculoză), boală pe care am supt-o poate cu laptele mamei mele, care, sărmana, tot din cauza ei a murit, lăsându-mă pe mine copil abia de patru ani. Acum nu mă mai doare nimic, decât simt slăbiciunea încingându-mă din zi în zi, iar tușirea parcă să scoată și ultimul strop de suflare din pieptul meu zdrobit. Sunt însă mulțumit și împăcat cu trista mea soartă și vreau să știți și voi pricina mulțumirii mele:

Îngrijitoare aici în spitalul nostru avem călugărițe, cari prin purtarea lor, prin blândețea și prin răbdarea creștinească ce arată față de noi, m'au făcut să-mi pară altcum viața, boala, moartea și tot. Suntem vre-o 60 de bolnavi, aproape toți tineri, iar ele sunt vre-o 9, tinere și ele, dar sfelnice și cuvioase cum nu mi-aș fi putut închipui nici odată în viață. Umblă pururea cu ochii aplicați în jos. Când intră în odaie salută cu cuvintele: »Fie lăudat Isus Hristos, iar noi răspundem tot atât de creștinește: »Am răbdat, Doamne, și încep eu nu știu să răspund așa, dar acum m'am obișnuit atât de mult, încât și pe alți bolnavi îmi vine adesea să-i salut cu aceste cuvinte. Și dacă aș putea, aș face ca toți creștinii să se salute astfel.

Mie, precum știți, nu prea creștinească mi-a fost scurta viață petrecută în lume și nici nu-mi puteam închipui, că'n lume să fie și ființe omenesti atât de bune. Lucrează acestea harnic măicuțe de dimineața până seara, dar nici când pe fețele lor nu se poate vedea nemulțumire sau oboseală, din potrivă în sufletele lor întotdeauna e lumină, întotdeauna primăvară! Au bisericuțe (capela) lor, unde un preot le face liturghie în fiecare dimineață. Se spovedesc în fiecare săptămână și se cuminecă în fiecare zi. Se roagă mult, lucrează mult, suferă mult și iubesc mult pe mirele lor Isus, iar noi bolnavii parcă am fi îngrijiți de niște îngeri, așa suntem de mângăiați.

Intr'o zi am îndrăznit a întreba pe o sfințită soră ce ne îngrijește, ce fel de călugărițe sunt ele? Și mi-a răspuns că sunt din »Congregația Preasfintei Născătoare de Dumnezeu«. Sunt călugărițe românce și duc viața aceasta sfântă de muncă și de rugăciune, pentru a sluji lui Isus Hristos, în persoana bolnavilor de prin spitale. Spunea că sunt mai multe într'o mănăstire, nu știu unde pe valea Târnavelor, și că de-acolo se împart pe unde cere trebuința.

— »Dumnezeu să-ți răsplătească, soră! —

— »Dumnezeu să te audă« — îmi răspunde ea, neridicând ochii, parcă ar fi voit într'una să-și privească crucea cu Mântuitorul răstignit, ce purta pe piept, pe care parcă nu voia să-l scape din vedere nici pentru o clipă.

Dragii mei frați! Acest spital de tuberculoși e parcă cel mai împăcat colț de pe fața pământului. Aici dela călugărițe învățăm a iubi pe Dumnezeu, pe deaproapele, învățăm credința

cea în Mielul jertfit pe Golgota, deșertăciunea vieții și adevărata fericire ce trebuie să fie în viața de peste mormânt. Ar trebui să scriu o carte întreagă ca să pot arăta toată mângâierea sufletească pe care o avem noi aici, între acestea fiind preabune și însufleșite de credința lor sfântă. Incheiu însă și eu așa dori, ca aceste fiice ale Preacuratei Născătoare de Dumnezeu cât mai curând să ajungă să cuprindă toate spitalele din țara noastră. Și cu viața lor curată și cu rugăciunile lor nelncetate să scoată pe cei căzuți din mocirla păcatului, iar cu dragostea lor pentru Isus Hristos, să învețe pe toți a-i sluji, sădind preste tot în inimi pacea, mulțumirea în suferințe și nădejdea într-o viață fericită, fără sfârșit.

Dare-ar Dumnezeu ca preoții să îndemne pe toate fetele cari au dorință de-a servi lui Isus Hristos, să se înscrie cât mai multe în rândurile acestora, ca astfel prin ele iubirea Lui cea sfântă să pătrundă în toate sufletele și a celor bolnavi și a celor sănătoși, înnoindu-le, iar pe încetul să se înnoiască viața sufletească a întregii noastre Români. — Al vostru frate:

Vasile.

Câte cereale din anul trecut mai avem pentru vânzare. Din recoalta anului trecut, după ce s'a subtras toată cantitatea de cereale trebuincioasă pentru hrană și înșământări, au mai rămas pentru vânzare peste 240 mii vagoane. Din aceasta cantitate, 69 mii vagoane sunt de grâu, 3 mii vagoane de săcară, 28 mii 500 vagoane de orz și 140 mii vagoane de porumb (cucuruz).

Să cere numai ca transportul să se ușureze cât mai îngrabă și acestea cereale să se poată vinde încă înainte de recolta viitoare.

Expoziție mare în Anglia. În primăvara anului acestuia se deschide în Anglia, la Birmingham o mare expoziție, care cuprinde fel și fel de fierării, cuțitării, aparate electrice, peste o mie substanțe chimice, fabricate în țară, fabricate agricole și altele. Locul pe care va fi așezată expoziția va cuprinde peste 200 mii picioare pătrate. Câteva sute de firme, cari iau parte la expoziție așa s'au aranjat, ca vizitatorii să poată vizita numai decât și fabricile, cari vor lucra într'una și în cari se va putea vedea felul cum se fabrică lucrurile multe pe cari le-au văzut la expoziție.

Cum stă lumea și țara?

Biruința opoziției unite la alegerile comunale.

„Țara și-a spus cuvântul! Guvernul Brătianu trebuie să plece și în locul său să vină guvernul opoziției unite!“ Astfel se aude vorbindu-se în întreaga țară, dela un capăt la altul. Tot asemenea scriu gazetele după strălucita biruință a opoziției unite. După alegerile de astăvară, dela camerele agricole, când opoziția unită a învins guvernul liberal, acum s'au măsurat din nou puterile partidelor noastre politice. De astădată au votat orașele cele mai de frunte ale țării, în cap cu însăși capitala, cu Bucureștii, și toate orașele mari ale provinciilor românești au scos biruitoare listele opoziției unite.

Până în ziua când punem sub tipar gazeta, cunoaștem rezultatul alegerilor din următoarele orașe:

Opoziția unită are 38 orașe:

1) București; 2) Botoșani; 3) Brăila; 4) Cahul; 5) Bazargic; 6) Soroca; 7) Constanța; 8) Hotin; 9) Galați; 10) Cluj; 11) Oradea-mare; 12) Brașov; 13) Cernăuși; 14) Hârlău; 15) Mangalia; 16) Mărășești; 17) Alba-Iulia; 18) Făgăraș; 19) Huși; 20) Fălțiceni; 21) Orăștie; 22) Iași; 23) Chișinău; 24) Slanic; 25) Oltenița; 26) Focșani; 27) Rădăuși; 28) Lugoj; 29) Tecuci; 30) Turnu-Severin; 31) Turnu-Măgurele; 32) Alexandria; 33) Zimnicea; 34) Tighina; 35) Bistrița; 36) Timișoara; 37) Vaslui; 38) Orhei.

Liberalli, în câteva orașele mai mici din vechiul regat și la noi în Ardeal și în Bănat, în acele orașe unde au fost sprijiniți de către ungurii din partidul unguresc al lui Ștefan Ungron. Listele așa numite „cetățenești“, dar pe față sprijinite de către liberali, au reușit în următoarele orașe: Arad, Beiuș, Reșița, Oravița, Deva, Brad, Hațeg, Hunedoara, Târgu-Mureș, Sighet, Caransebeș, Dej, Satu-mare, Zălau, Abrud și orașele ungurești din Săcuime.

Alegeri noi se vor face în următoarele orașe: Bacău, Târgoviște, Silistra, Piatra Neamț, Râmnicu sărat, Roman, Râmnicul Vâlcea, Bărlad, Caracal, Giurgiu, Ploești, Cernavoda, Tulcea și Pitești.

În aceste orașe se vor face alegeri noi, fiindcă în luptă au fost 3 sau mai multe liste. Dintre ele cele două cu mai multe voturi iau din nou lupta între ele. Are va avea apoi cele mai multe voturi, va fi aleasă. Opoziția unită are mari nădejdi, că cea mai mare parte dintre aceste orașe vor fi de partea ei, precum s'a dovedit în celelalte orașe ale țării.

Alegerea dela Blaj.

Față cu biruința atât de strălucită din toate orașele mari ale României, unde Partidul Național, în unire cu celelalte partide din opoziție, a câștigat lupta pe dea'ntregul, ceea ce s'a întâmplat la Blaj, e un picur de amărăciune într'o mare de bucurie! Aici a căzut lista omului cinstit, a bărbatului cu învățătură multă și a preotului venerabil, care este Păr. Dr. Ambroziu Cheșianu, și a ieșit lista contrară, a celor ce n'au ținut seamă de ceea ce a fost, ce este și ce trebuie să fie Blajul, în viața țării și a neamului nostru!

Nimenea nu se va mira însă de lucrul acesta, știind că în comuna politică Blaj (de care, de-o vreme încoace ține și satul-Blaj, locuit de unguri mulți) oamenii de carte, preoții, profesorii, advocații, medicii, funcționarii, țărani și meseriași cu simțiri de frație românească, nu au mai mult ca 212—214 voturi, pe când Ungurii, Jidani, Țigani și alți străini de limbă și de simțiri, au celelalte voturi până la 570—580 câte s'au dat de toate. Prin urmare, dacă aceștia s'au unit cu lista contrară, precum au și făcut-o, lucrurile nu s'au putut întâmpla altfel, de cum s'au și întâmplat.

În luptele de alegeri s'a strigat la Blaj „jos cu preoții, jos cu evanghelia“ ba s'a spus

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Bunățile pământului.

Ce este Diamantul?

Cel dintăiu, care a arătat că diamantul nu este o piatră, a fost învățatul englez Boyle (1627—1691), care a dovedit, că sub influința unei călduri puternice, diamantul dispăre (se face nevăzut). Pe la 1694, doi învățați italieni, Averani și Targioni din Florența, pentru a dovedi natura diamantului, concentrară prin ajutoru unei oglinzi concave (scobite) căldura solară asupra unui diamant, oferit pentru acest scop de Cosma III, marele duce de Toscana. Privitorii văzură cu uimire, cum diamantul se făcea din ce în ce mai mic, apoi dispăru. Experiențele acestea s'au urmat în Viena, apoi în Paris, de către d'Arcet, Rovellet, Macquer etc., întrebându-se căldura unui cuptor. Rezultatul fu acelaș: diamantul dispăru. Între acestea, juvaergii se alarmară crezând că prin aceasta valoarea diamantului va scădea. Unul dintre ei, Le Blanc, susținea că focul nu are nici o influență asupra diamantului și drept probă aducea chimiștilor de mai sus un frumos diamant spre încercare. După trei ceasuri de foc violent, se examină locul, unde fusese diamantul, dar vai! negustorul regretând avântul său științific, văzu locul gol.

Ce devenise diamantul? Părerile erau diferite. Unii ziceau, că arsese; alții că se volatilizase, întocmai ca vaporii, când fierbe apa. Dispariția însă nu era tăgăduită de nimeni.

Experiențele au fost duse mai departe de marele chimist Lavoisier, care împreună cu Macquer și Cadet, arse mai multe diamante. Dar iată că într'o bună zi, veni un alt juvaergiu la acești chimiști, anume Maillard, care cu toată pănania tristă alui Le Blanc, aducea trei diamante mândre, pentru a fi arse, susținând și el, că focul nu are nici o influență asupra acestei pietre. El ceru ca condiție însă, să le închidă așa cum știe el. Maillard luă gavanul unei pipe, puse în el cele trei diamante, le astupă cu cărbune, acoperi luleaua cu un învâliș de fier și apoi puse totul într'un vas metallic plin cu cretă, pe care l-a acoperit cu un învâliș silicios (pietros). Patru ceasuri a fost ținut la un foc grozav, după care deschizându-se învâlișurile, Maillard începu să-și caute diamantele. Chimiștii priviau cu zîmbet... la truda negustorului, dându-i sfaturi ironice cam pe unde ar putea să le găsească. Dar de-odată, comedia Han-Tătarului, diamantele apărură neatînse. Maillard triumfase, iar chimiștii se uitară unii la alții. Ajuns acasă, Maillard nu se lăsă. O zi întreagă le supuse, în aceleași condiții, unui foc strașnic. Diamantele se găsiră asemenea neatînse.

S'au făcut atunci în Europa mai multe încercări de asemenea natură și diamantul, ca

și cum ar fi voit să-și bată joc de știință, uneori dispărea, alteori nu. Aceste fapte au rămas neexplicabile, până când s'au statorit fenomenele principale ale arderei. S'a văzut că diamantul a dispărut totdeauna, când a fost încălzit la aer și n'a suferit nici o schimbare când pulberea de cărbune, de cretă etc. îl închideau de aer.

Ce este deci diamantul? Lavoisier în Franța și Humphry Davy în Anglia, au răspuns la această întrebare. Diamantul nu este o piatră, ci un cărbune cristalizat, deci un cărbune... prețios. Lavoisier arată mai întâiu, că diamantul conține cărbune, folosindu-se de faptul știut, că oridecâteori se arde cărbunele sau un corp, care conține cărbune, în contact cu aerul, se produce gaz de cărbune (CO₂), adică un amestec de cărbune cu oxigenul aerului. Lavoisier arzând un diamant așezat într'un balon cu oxigen, prin ajutorul razelor solare, diamantul lasă în urma lui o mare cantitate gaz, de care nu se afla nici urmă înainte de experiență. Chimistul Davy arată și el că numai gaz se găsește după arderea diamantului și deci diamantul este numai cărbune.

Mai târziu s'a dovedit, că diamantul arde pătură cu pătură, așa că dacă la un moment arderea se oprește, diamantul este mai mic, dar feliul său deosebit se păstrează. Prin urmare fusiunea (topirea) diamantului nu are loc.

Diamantul, fiind corpul cel mai tare, nu poate fi sgârșiat, cu nimic și nu se poate lu-

și aceea, că profesorii ar trebui desbrăcați și purtați de rușine prin mijlocul pieții" (bagsseamă și pentru aceea, că ei aranjează aici mărețele serbări naționale din fiecare an, dela 15 Mai, când se înțolese atâția din banii oaspeților). Asemenea lucruri n'au putut să le facă însă, cei cari își dau seama de trecutul Blajului, întemeiat de preoți, de profesori, de cărturari, de meseriași pacinici, și ridicat de aceștia la marea lui vază națională și culturală. Dar dela Unguri, dela Ovrei și dela alți străini nu poți aștepta să iubească Blajul, care a făcut anul 1848 și strălucita revoluție națională din 1918.

De biruința listei contrare la Blaj, n'au de ce se bucura nici chiar liberalii, cari au primit-o și se fălesc cu dânsa (mai puțin are motive de-a se bucura însuși d. Folea, prefectul județului, care este fiu de preot român), căci la Blaj nu Partidul Național a fost biruit, ci aceia, cari, ca profesorul, directorul și canonicul încăruntit în cinste Dr. Ambroziu Chețianu, au susținut și susțin fala și trăinicia Blajului istoric.

De această biruință n'are nime motive de bucurie. Românii nu, abunăseamă, ori de ce partid politic s'ar ținea ei. Aici au hotărât vorturile streinilor și ale țiganilor! Acesta-i adevărul.

Blajul cel vechiu, Blajul bunelor tradiții, nu s'a descurajat însă, nici o clipă. El a luptat cu o bărbăție vrednică de mirat și va sta totdeauna la datoria sa, ca și în trecutul de strălucite izbânzi ale învățaturii și ale aprinselor simțiri naționale. Și, în țara Românilor, izbânda cea mare, aici la Blaj și pretutindeni, nu poate să fie decât a celor, cari slujesc, cu ostenele multe și cu răsplată puțină, moralitatea, cartea cultura și trăinicia neamului, fie prin învățatură, fie prin brațe de măestri, sau prin palme aspre și cinstite de plugari!

Falsificatorii dela Budapesta.

Treaba cu falsificatorii de bani dela Budapesta încă nu s'a limpezit. Și nu se limpezește, pentru că Ungurii trăgânează aome judecata, căci altfel întreagă țara lor iasă foarte comânjită din această mare ticăloșie. Se pare însă a fi dovedit și până acuma, că de matrapazlăcurile lui Windischgraetz, au știut de mai înainte și oamenii guvernului unguresc, ba chiar și groful Bethlen avea știre, că »ebredisti« fabrică bani cu ghiotura, având de scop să strice valuta franțuzească și să nască turburări în Europa.

Mai de curând, cancelistul prințului Windischgraetz a mărturisit că stăpânul său era în

strui decât cu pulberea sa. Marea putere refrigerentă și dispersivă, adevărată frângătoare și imprăștiitoare de lumină, prin care se naște strălucirea focurilor sale, au făcut din diamant una din cele mai prețioase pietri scumpe.

Greutatea diamantelor se statorește cu caratul, o măsură de 212 miligrame, adevărat 1/5 (o cincime) de gram și ceva. Mărimea lor obișnuită merge până la un carat. Când trec peste mărimea aceasta se numesc diamante *paragone*.

Când bucățelele nu sunt lustruite, valoarea lor aproximativă, în franci elvețieni se află, înmulțind numărul de carate cu el însuși și pe urmă acest produs cu 48. De exemplu valoarea unui diamant

de 1 carat = $1 \times 1 \times 48 = 48$ franci

„ 2 carate = $2 \times 2 \times 48 = 192$ „

„ 3 „ = $3 \times 3 \times 48 = 432$ „

„ 10 „ = $10 \times 10 \times 48 = 4800$ franci

și așa mai departe.

Bucățile lustruite valorează de patru-ori atâta. Totuș, când trec peste greutatea de 10 carate, valoarea lor nu mai are regulă.

legături de scrisori cu fostul general german Ludendorf, unul dintre cei mai mari dușmani ai Francezilor și ai țării din marea »Antantă« (Tovărășia de arme a popoarelor cari au sdorbit pe Nemți). Și mai spune cancelistul Rába Dezsó, că scrisorile dintre Ludendorf și Windischgraetz se învârteau în jurul planurilor cu hărțile false. Prin urmare, ar ieși din acestea mărturisiri, că »ebredisti« au fost puși la cale de Germani. Va să zică: șmecheria dela Budapesta este o codiță a marelui război, în care Germanii și Ungurii au băgat băgău la măsă.

Treaba se încurcă și mai prost, căci a fost prins ca părtaș al afacerii și un neamș cu numele Schultze, despre care se crede că a fost omul Germanilor în întreprinderea »ebredistilor« patrioți.

Mai prost se pare că va ieși din toată treaba însuși groful Bethlen, prim-ministrul Ungariei, care va trebui să spele cu pierderea scanului său marea rușine. Partidele ungurești din opoziție, dimpreună cu Socialiștii, vreau să-i rupă capul lui Bethlen, alungându-l dela guvern, sub cuvânt că falsificările s'au făcut cu știrea lui. Altfel Ungaria își pierde orice omenie între țările lumii. Că o mai mare ticăloșie nu s'a pomenit de când e lumea, decât falsificările de bani din Budapesta.

Groful Bethlen se și teme grozav de judecată, dovadă că pe ziua, când ar fi să se pertracteze în Parlamentul ungar »hărțile false«, Bethlen își caută de lucru prin Elveția și a șters-o din Ungaria, să nu tie de față. Are mari răcori, pe semne, de bancnotele franțuzești și vrea să spele putina, pe cât se pare.

»De ce te temi, nu scapi«, spune însă proverbul. Și Bethlen nu va scăpa de blăstămăturile ticăloșilor pe cari umblă să le potromoșască. Nici n'ar fi cu dreptate!

După cinci mii de ani.

— S'a deschis sicriul faraonului egiptean Tutankhamon. — Sicriu de aur. — Bogății ca-n povești. —

Când și de ce a murit Tutankhamon. —

Am arătat la rândul său că-n așa numita »Valea regilor« din Egipt s'a dat de mormântul faraonului Tutankhamon, un rege al Egiptenilor, care a trăit înainte cu aproape 5000 de ani. Mai întâi s'a deschis mormântul la 18 Februarie 1923, fiind de față și Regina Belgiei. Trupul mort al faraonului s'a aflat în camera a treia. Intrarea e pe două mari uși de bronz pecetluite. După ce au deschis ușile, au aflat un mare sicriu de lemn, acoperit cu aur. Desfăcând acest sicriu, au dat de două cutii de lemn, pe cari desfăcându-le au mai dat de altă trei.

Aceste trei coștiuguri le-au desfăcut învățații abia în lunile Octomvrie și Noemvrie 1925. Cele dintâi două cutii erau de lemn acoperit cu aur, cu sticlă și pietri colorate. A treia cutie era de aur curat. Șase oameni abia fură în stare să ridice acest sicriu de aur, vrednic peste un milion de franci francezi.

Desfăcând și acest sicriu de aur au dat de trupul mort (mumie) al faraonului, care era coperit tot cu aur, dela cap până pe umeri. Mumia are amândouă brațele încrucișate pe piept, ea pentru rugăciune. Pe frunte are capul vulturului și șarpele sfințit, semn al atotputerniciei. Într-o mână faraonul ține sceptrul de aur și de email albastru, iar în cealaltă biciul, semnele regelui.

Doctorii, cercetând mumia, au constatat, că regele Tutankhamon a murit la vârsta de 18 ani. Oasele îi sunt foarte puțin dezvoltate. Degetele îi sunt pline de inele. Gâtul îi e împodobit cu niște mărgelile foarte prețioase. La brâu are două pumnale foarte de mare preț.

Iată așadar ce bogății ne mai pomenite sunt ascunse în pământul Egiptului și încă mai sunt două camere nedesfăcute, unde te miri ce bogății se vor mai afla.

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“

Știrile Săptămânii.

DELA ADMINISTRAȚIA GAZETELI. Mulți cititori, abonați de curând, cer să le trimitem și numărul 1-8, adevărat cei apăruti dela 1 Ianuar 1928 încoace; durere, acești numeri nu-i mai avem! Toți ni-s'au trecut. Și iarăși, unii abonenți noi se plâng, că încă n'au primit nici un număr din gazetă, și toatecă dânsii s'au abonat de 2-3 săptămâni. Pe aceștia îi înștiințăm, că începând cu acest număr am pornit foaia la toate adresele sosite la noi în timpul din urmă.

La Chișinău Basarabiei sunt mari turburări pentru vechiul calendar. Se vede că în Basarabia cineva lucră după anumit plan pentru reintroducerea vechiului calendar. Astfel în ziua de 15 Februarie, care corespunde după calendarul vechiu la 2 Februarie, când ar fi fost Strătenia, mii de oameni s'au adunat în fața palatului arhiepiscopesc și au cerut reintroducerea vechiului calendar. Arhiepiscopul Gurie le-a răspuns oamenilor, că cererea lor nu poate fi implinită. Oamenii au făcut însă mari turburări, așa că a trebuit să vină poliția ca să-i imprăștie. Se caută acum după agitatorii cari conduc mulțimea.

Trei-spre-zecede femei otrăvite cu carne stricată. Femeia Pojoli Etel din Seini a chemat la lucru pe alte 12 femei. După isprăvirea lucrului s'au așezat la masă și au mâncat împreună ceva carne, care bagsseamă era stricată. Toate 12 femeile, în frunte cu găzdoaia casei, s'au bolnăvit rău, așa că au trebuit să le ducă la spitalul din Careii mari.

Dolari falși la noi în țară. În vremea din urmă s'a descoperit că în România sunt în circulație mai mulți dolari falși de câte 5, 30 și 1000 dolari.

Fasciștii italieni împotriva trândăviei. Fasciștii italieni au de gând să aducă o lege, care va pedepsi aspru pe toți trândavii. Și e bună legea aceasta, pentru că nicăiri nu sunt atâția trândavi ca în unele orașe din Italia.

Tot semne de pace. Americanii au votat 665 milioane dolari pentru noi înarmări. Din banii aceștia se vor zidi corăbii multe și mari, așa ca nici o țară să nu fie atât de puternică pe mare ca Statele Unite ale Americii de Nord.

Douăzeci-și-nouă de înșelăciuni. Zilele trecute a fost arestat la București un vestit înșelător (escroc), I. Negrescu. El se dădea de boier, mergea în cele mai de seamă prăvălii, cumpăra mărfuri de câte 500-600 lei, apoi se făcea că și-a uitat banii acasă. Negustorul îi trimitea mărfurile prin un servitor, care-l însoțea pe I. Negrescu până la cea dintâi casă boierească, care avea două uși. I. Negrescu lua mărfurile, îi spunea servitorului să aștepte până-i aduce banii, lua însă în mână el însuși pachetul cu bunătățile, intra pe o ușă și apoi ieșea pe cealaltă. Servitorul aștepta până se urea, la urmă mergea la stăpânul său și spunea că boierul n'a mai eșit din casă. În forma aceasta a făcut I. Negrescu nu mai puțin de 29 de escrocherii.

O dante de cinci milioane lei. Dl. Teodor Costescu, mare proprietar din Turnu-Severin, a dăruit pentru teatrul din acel oraș suma de 5 milioane lei. Fapta frumoasă ar trebui să slujească drept pildă vrednică de urmat celorlalți bogotani ai țării.

O afacere încurcată la București. Zilele trecute s'a descoperit la București, că avioanele armatei, comandate la Amsterdam, nu sunt bune și că un domn, Jurgea-Negrilești, prin care statul român a plătit firmei Fokker 140 milioane lei, a primit 12 milioane lei drept

comision (dar). In legătură cu acești bani dl. Jurgea-Negrilești a primit însă și câteva telegrame secrete, cari au dat de gândit poliției. Dl. Jurgea-Negrilești a fost arestat, până se va dovedi dacă e ceva șpionaj la mijloc ori ba.

Un concert de doine românești la New-York. Zilele trecute doamna Olga Cristo-Loveanu, soția unui pictor român, a dat într-o sală din New-York un concert de doine românești, pe cari le-au ascultat cu mare drag americanii. Doamna Olga Cristo-Loveanu a fost îmbrăcată în costum național românesc, având o furcă cu fuior în mână. Americanilor le-au plăcut mult doinele românești așa că mergând acasă dela concert cântau fiecare: Frunză verde.

Un copil mâncat de ciori. Fata Ana Breban din Satu Mare a făcut dragoste cu un cheferist. Urmarea a fost un copil din flori. Văzând fata că a părăsit-o drăguțul, a înfășurat copilul în niște cârpe și l-a dus pe câmp în arături.

Peste câteva zile trecătorii au văzut, cum un stol de ciori se ospăta pe acel loc. S'au dus la fața locului, căci nu era departe de șosea, și mare le-a fost mirarea văzând că prada nu era altceva decât cadavrul pe jumătate mâncat al unui copilăș.

Pusă în fața rămășițelor propriului copilăș Ana Breban a început să plângă, spunând, că ea nu l-a omorât, ci l-a pus lângă fântână, gândind că îl va lua cineva. Se bănuște însă că înainte de a fi fost aruncat, copilul a fost ucis, de aceea medicii au luat cadavrul și-l vor vizita.

Pentru proprietarii de vin. Firma I. Fürst din Viena a cumpărat dela Micăsasa 3 vagoane de vin nou (1925) cu câte 28 lei litrul. Proprietarii de vii să bage deci bine de seamă cu ce preț își vând vinurile.

Un om din vremea lui Napoleon Bonaparte. In zilele trecute a murit un țaran rus din ținutul Kubanului, care își aducea aminte de timpurile lui Napoleon Bonaparte, vestitul împărat al Francezilor cel care s'a bătut cu toată Europa și a suferit o groaznică înfrângere în Rusia, la 1812. Țăranul Tretjov, mort de curând, s'a născut în anul 1788, era de 24 de ani când a cuprins Napoleon orașul Moscova și, la moarte, număra 138 de ani! Spun gazetele din streinătate, că Tretjov asta a fost sănătos tun până în celea din urmă zile ale sale, luera la câmp ca un fecior holtei, a fost însurat de 3 ori, mai pe urmă la 100 de ani!

Bocotanii lumii. Cei mai bogați oameni din toată lumea trăiesc astăzi în Anglia, în America, în Japonia și în Franța. Cel mai bogat american este *Henry Ford*, fabricantul de automobile, cu o avere de 500 de milioane. Tot în America trăiește și cel mai bogat ovreu din lume, *Otto Kohn*, cu 100 de milioane dolari. Până la război, cei mai bogați ovrei au fost baronii *Rotschild* cari au neamul și averea întinse în trei țări, în Anglia, în Franța și în Austria. Tare s'au ridicat în vremea din urmă japonezii *Misumi* și *Vasalki*, cari stau să-i întreacă și pe *Rotschildzi* și pe Americani. Intre bocotanii lumii e înșirat și un ungar, Prințul *Essterházy*, a cărui avere stă în moșiile lui întinse.

Luptă mare între stat și biserică la Mexic. La Mexic, în partea de miazăzi a Americii de nord, sunt mari lupte între stat și biserică. Guvernul a confiscat (luat cu puterea) întreagă averea bisericii catolice și a alungat din țară pe toți călugării.

Pedeapsă de 7 milioane și jumătate. Comerciantul Glasberg din Arad a voit să se scape de vamă, aducând în țară mai multe lăzi de mătasă. A fost pedepsit cu 7 milioane și jumătate lei.

Oraș fără câini. In Satu-Mare, de vre-o câteva săptămâni încoace a dat rău turbarea în potâi. Nu mai puțin decât treizeci de oameni au fost mușcați de câini turbați. Văzând că turbarea se întinde tot mai tare, poliția orașului a cerut primăriei să fie dați pe mâna hingherului toți câinii locuitorilor, ca să nu se întâmple și mai mari primejdii. Astfel hingherul va umbla din poartă în poartă și vor fi stărpite toate potăile din Satu-Mare, spre marea jale a cucoanelor bătrâne și a vânătorilor.

Pușcărișii fugiți din temniță. In seara zilei de 11 Februarie au fugit din temnița tribunalului din Brașov 10 pușcăriși (robi). Ei au mers mai întâi la păzitori, cari erau soldați, le-au luat armele și apoi au eșit ca niște domni. Un soldat care sta sentinela l-a împușcat pe unul dintre robi, ceialalți 9 însă au putut scăpa. Toți cei nouă au fost judecați la câte 4-8 ani muncă silnică. Tot cam atunci a fugit din spitalul din Iași hoțul Constantin Pistol, cu toate că era rănit greu și picioarele ciuruite de gloanțele jandarmilor, cu cari se luptase. Știrile mai nouă spun că 4 dintre fugarii dela Brașov au fost prinși, tot asemenea și Constantin Pistol.

Bețiv rușinos. La Sfântul Gheorghe din județul Ciuc era un tinichigiu (plonar) cu numele Ludovic Dancs, care de patru ani încoace a tot beut într'una. In zilele trecute el s'a urcat pe podul de fier al Oltului, și-a implantat brișca în piept și apoi s'a aruncat în Olt. Au sărit numai decât câțiva inși și l-au scăpat, dar a murit cu toate acestea, fiindcă a pierdut prea mult sânge. In scrisoarea lăsată femeii sale spune, că s'a omorât, pentru că n'a mai putut suferi rușinea beției.

Belgienii au redus serviciul militar. Parlamentul din Belgia a hotărât, ca de aici înainte serviciul militar să fie numai de 10 luni.

Mână scumpă. Tribunalul din Wichita (America) a judecat la despăgubire de 125 milioane lei pe proprietarul automobilului, care a rupt mâna unei domnișoare, care era scriitoare la mașină.

Moartea episcopului reformat dela Cluj. Zilele trecute a murit la Cluj episcopul reformat Nagy Károly, unul dintre cei mai mari dușmani ai neamului nostru, care a scris mai multe broșuri împotriva noastră și a chemat de atâtea ori episcopi englezi și americani în România, ca să vadă marea nedreptate care li-se face ungarilor. Noi nu putem zice altceva, în fața mormântului proaspet deschis, decât un: Dumnezeu să-l ierte!

O moștenire de douăzeci de milioane dolari. Inainte cu doi ani a murit la New-York un milionar anume Wilhelm Ziegler, lăsând după sine o avere de 20 milioane dolari. Sunt 30 de Ziegleresți din Sibiu și Becicherecul mare (Iugoslavia) cari vor moșteni această avere, primind deci fiecare câte 660 mii de dolari, ceea ce face 132 milioane lei de cap.

Români și Unguri. Am fost totdeauna de părerea ca toate neamurile acestei țări să trăiască în deplină înțelegere împreună. Când însă românii își uită de sine, sunt mai mari prieteni cu ungarul decât cu românii, și aceasta mai ales la sate, nu suntem de aceeaș părere. Ungurii ne-au bajocorit pe vremea ungurească și ne bajocoresc și astăzi. Așadară trebuie să băgăm bine de seamă când legăm prietenie cu ei. Că tot noi ajungem de bajocura lor.

Astfel ne vine vestea din comuna Coroiu-Sânmartin că doi fruntași români, unul chiar nădrăgar, flu de preot și astăzi poștar, s'au dus în ziua de 16 Februarie — ziua lăsatului sec de carne la unguri — la o petrecere ungurească. Acolo și-au petrecut toată noaptea,

până'n zorii zilei, așa că chiar inșiși nemeșii unguri au rămas uimiți de ei, și-și băteau joc de ei, fiindcă ei strigau și băteau în palme, ca pe vremea lui Tisza Pista, și cântau alături de ei, prinzându-se pe după cap și zicând: Aceasta-i muzica ce ne place nouă. Toate acestea le făceau ungurește. Poporul românesc al satului a rămas foarte năcăjit, văzându-o aceasta, și noi ne facem datorința de ziar românesc, când ne spunem părerea, că nu e bine să te prea înfrățești cu aceia, cari sunt dușmanii tăi de moarte, cari ni-ar stânge într'o lingură de apă, cari ne părăsc la întreagă Europa și ne terfelesc, cari își bat joc în tot minutul de noi și nu știu cum să ne desprețuiască mai mult. Trebuie să avem mai multă vrednicie românească și mai multă înțelepciune.

Un falsificator de bani maghiar, osândit la Hamburg. Ungurul Olchváry, care a răspândit în Hamburg bani falsificați în Ungaria, a fost judecat în Hamburg la 4 luni închisoare și 300 de mărci aur amendă. A primit o pedeapsă atât de mică, fiindcă a arătat că banii nu i-a răspândit pentru îmbogățire proprie, ci fiind trimis de o societate politică secretă ungurească.

Sfârșitul hoțomanului Tomescu.

Bine au spus-o amândoi hoțomanii cei vestiți, Munteanu și Tomescu, că pe ei vii nu vor pune mâna jandarmii. Anul trecut a fost omorât de un glonte Munteanu, iară Duminecă noaptea a fost împușcat și vestitul său tovarăș Tomescu.

De doi ani Tomescu a fost groaza județelor Dâmbovița și Prahova, de doi ani încoace îl urmăresc jandarmii în toate părțile, dar nu-l pot prinde. El a fost unul dintre cei mai isteți hoți.

In vremea din urmă însă Tomescu nu mai avea mâncare și din când în când se abătea pe la stânele din județ și fura miei.

Duminecă noaptea el a venit la o stână. Fiind recunoscut de cioban, acesta a dat fuga în comuna Glodeni și a spus primarului că Tomescu a fost la el la stână și i-a furat miei.

Primarul a înștiințat numai decât pe șeful postului de jandarmi Nicolae Drăghiu, care a plecat cu patru jandarmi în urmărirea hoțomanului.

Pe la orele 4 și jumătate dimineața jandarmii au dat de urmele lui Tomescu, care s'a ascuns după o stâncă din apropierea Valea Glodului.

A început un viu schimb de focuri între hoț și jandarmi. Unul dintre jandarmi de două ori și-a descărcat arma spre Tomescu fără să-l nimerescă. Alt jandarm, care avea sânge mai rece l-a ochit însă bine și l-a lovit mai întâi în gât apoi în inimă. Și vestitul Tomescu a căzut lungit într'un lac de sânge. Pe capul lui era pus un dar de 100,000 lei; acești bani îi va primi ciobanul care i-a descoperit ascunzătoarea.

Plătirea vagoanelor belgiene rămase în țară. După război au rămas în țara noastră mai multe vagoane belgiene, cari au fost aduse de trupele germane. La retragere, armatele dușmane n'au mai avut timp să ducă și acestea vagoane. Astfel au rămas în folosirea căilor ferate ale noastre.

Pentru acestea vagoane s'a făcut invoieală cu guvernul belgian, ca să se răscumpere cu bani și să rămână în stăpânirea noastră. Prețul de răscumpărare s'a statorit în suma de opt milioane o sută mii lei, care sumă a fost aprobată de sfatul miniștrilor și în curând se va și plăti.

Cunoștințe folositoare.

Ce lucrează un gospodar cuminte.

In luna Martie.

Pe acasă și în curte. Fiind vremea mai mult umedă, întoarce des bucatele, să nu mucezească. Duce la moară și macină făină pe mai multă vreme, căci vine lucrul câmpului și nu mai poate pierde vremea pe la moară, nici vitele nu le mai poate lua dela plug. Alege semințele pentru sămănăturile de primăvară. Semințele cari încolțesc greu cum sunt semințele de acăt, celer, tutun și feliurite semințe de pomi, le înmoaie în apă caldută ca să le ușureze încolțirea.

Trage vinurile a doua oră. Alege cartofii putreziiți, li fierbe, scurge zeama de pe ei și li de la vite.

Femeile isprăvesc cu țesutul. Din laptele dela vacile de curând fătate și din rânza dela porcul ce a ucis pe Crăciun, cu brânză iute și cu sare pregătește *cheag* pentru închegarea laptelui.

In grajd. In zilele cu soare curată și aierizează grajdul. Grijește nutrețul cel mai bun pe vremea când va ieși la plug. Cară zeamă de gunoi pe locurile în cari va semăna napi. Hrănește bine scroafele fătate. Pe vreme frumoasă, cu soare lasă purceii pe afară. Purceii trebuie cât mai curând obicinuiți cu mâncare.

Iepele afata nu le prinde în ham. Mânzilor, când au împlinit 15—20 zile le dă și puțin ovăs. Vacile fătate le hrănește bine cu otavă, cu făină ori cu grăunțe.

Dimineața după ce s'a uscat roua ori bruma oile le scoate la pășune.

Strânge ouăle și pune cloște. Puii scoși în luna aceasta, îi lasă pe afară numai în zile calde, căci altădată să răcesc și mor.

In stupină. In zile calduroase cercetează și curată coșnițele. Lasă albinele pe afară, dar grijește să nu fie urdinișul prea mare, căci își fură mierea unele dela altele.

In grădină. Incepe altoirea pomilor. Sădește și mută pomișori noi. Curată pomii de omide. Curată scoarța pomilor bătrâni și o unge cu mestecătură de var nestins și baligă de vite. Tunde perii, merii, gutuii și frăgarii. Apără piersecii de răceală acoperindu-i noaptea. Face gropiță în jurul pomilor tineri, să se adune apă de ploaie. Pe la sfârșitul lunii desleagă ramurile altoite în anul trecut. Pune în rând școala de pomi și seamănă sămânță de pomi.

Face straturi și seamănă și aiu, varză, gulii (caralabe), carfiol, morcovi, salată, pătrângei, țeler, mărar, chimin, mac, ceapă de sădit, sfeclă, tutun și cartofi de vară. Pune și varză, morcovi și napi de semință. Dacă vremea e săcetoasă udă straturile însă numai dimineața. Seara nu e bine, căci peste noapte pot îngheța. Legumele brumate, dimineața până nu răsare soarele, le udă cu apă foarte rece.

Pe câmp. Samănă orz, grâu de primăvară, mazăre, mazariche. Ară și grapă locurile în cari va sămăna, mazăre, linte, in, cânepă, tutun și napi.

Când locul s'a svântat bine, grapă sămănturile cu grâu, trifoiu și luțernă, însă numai după ce au răsărit bine. Dacă holdele de toamnă sau de primăvară sunt prea rari aruncă prin ele semință de trifoi. Locurile goale de prin fânate le sămăna cu sămăntă de iarbă. Grapă fânatele și răturile, căci iarba crește mai bine. Seamănă ovăs cu mazărice pentru nutreț verde de vară.

Rigolează pământul pentru plantațiuni nouă de hemeiu. Pe la sfârșitul lunii pâruește, des-

groapă și cercuiește vița de vie. Sapă și gunoiește via. Vițele mai tari le butăsește.

Scoate tulpinile lemnelor tăiate. Sădește sălcii și plop. Samănă acăți, fagi, freasini, stejari și carpini. Vânează sitari și animale stricacioase. Alte animale nu poate vâna, fiind timpul de împărechere.

Fel de fel.

Vremea când se adună recolta de cereale din lumea întreagă. Fiindcă pe pământ nu e peste tot locul într'o formă de cald, de aceea nici coacerea cerealelor nu se face tot în aceeași vreme. Socotind după luni se culege recoalta de cereale în *ianuarie* în Australia, Argentina, Chili și Noua Zelandă. În *Martie* în India și Egiptul de sus. În *Aprilie* în Egiptul de jos, Cipru, Siria, Asia mică, Persia, Cuba. În *Maiu* în Algeria, Asia de mijloc, Japonia, Florida. În *Iunie* în Franța de sud, Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Turcia și Statele unite de sud. În *Iulie* în România, Franța de mijloc și miază noapte, Anglia de sud, Elveția, Germania, Austria, Ungaria, Ucraina, Statele unite de miază noapte, Canada. În *August* în Belgia, Olanda, Danemarca și Polonia. În *Septembrie-Octombrie* Suedia, Norvegia, și Rusia. În *Noembrie* în Peru și Africa de miază zi. În *Decembrie* în Birmania.

Care neam de oameni mănâncă mai multă carne într'un an. Deși cea mai bună hrană este carnea, totuși nu toate neamurile de oameni mănâncă aceeași cantitate de carne. Mai multă carne mănâncă englezii și anume în mijlociu un englez mănâncă într'un an 60 kg. carne iar un german mănâncă 45 kg. un urgar 44 kg. un francez 43 kg. un italian 40 kg. un spaniol 39 kg. și un român 15 kg.

Prețul și vinderăa sărei. Direcțiunea generală a Regiei Monopolurilor Statului a hotărât, ca dela 15 Februarie 1926 începând sarea dela salinile Cămara Sighetului, se poate vinde și în alte țări în ori ce cantitate.

Prețurile sărei, pe vagon de 10 mii kg. încărcat la Cămara Sighet, sunt următoarele:
Sarea bolovani 43 dolari vagonul.
Sarea măcinată, 40 dolari vagonul.
Sarea pentru vite 42 dolari vagonul.
Sarea măcinată pentru industrie 33 dolari vagonul.

Acestea prețuri sunt valabile până la 15 Aprilie 1926 și se vor revizui tot din trei în trei luni.

Exportul este liber, nu se plătește nici o taxă. Transportul pe căile ferate române costă 92 bani pentru tona kilometrică.

Ferești de oțel. Fabricanții de oțel din Berlin au răușit să fabrice plăci de oțel așa de subțiri, că se poate vedea prin ele ca și prin sticlă. Acestea plăci, să spune eă vor fi întrebuințate la telefonii fără fir și în fabricile electrice.

Datoria Angliei. La sfârșitul anului 1925, datoria națională a Angliei e de 7 miliarde 738 milioane lire șterline. Aceasta sumă împărțită pe numărul locuitorilor, pentru fiecare locuitor se vine câte 6 lire șterline și 15 șilingi.

Exportul (vinderăa peste granițe) în Cehoslovacia. In cursul anului trecut Cehoslovacia a vândut în alte țări, marfă în valoare de 18 mii 799 de milioane coroane cehoslovace. Iar cumpărările din alte țări au atins suma de 17 mii 594 de milioane coroane cehoslovace. Valoarea mărfurilor vândute este cu 1205 milioane

coroane cehoslovace mai mare decât valoarea mărfurilor cumpărate din străinătate. După greutate, mărfurile vândute altor țări, fac 12 milioane 148 mii tone. Țările în cari a vândut mai mult au fost: Germania, Austria, Ungaria, România, Iugoslavia, Statele Unite, Italia, Polonia, Elveția și Franța.

Estonia cumpără vite dela noi. Ministerul Estoniei, o țară în partea de miază noapte a Europei, încunoștințează casele de vindere din România, că dorește să cumpere vite, carne, piei, lână, păr de cal și alte produse animale. Se cere însă ca un medic veterinar anume încredințat, să dea un certificat prin care să se adeverească, că în țara vânzătoare nu s'a ivit de 15 zile nici un fel de boală de vite lipicioasă. Certificatul trebuie să fie legalizat de Consuul Estoniei din România.

Italia incurajează cultivarea grâului. Pentru ca să se poată cultiva grâu de calitate cât se poate de bună și în cantitate cât mai mare, Italia a dat școalelor și însoțirilor agricole un ajutor de 14 milioane 500 mii lire, ceea ce face în bani românești 137 milioane lei. Din această sumă, 3 milioane și jumătate a dat școlilor de agricultură, 4 milioane stațiunilor agricole în cari se fac tot felul de încercări pentru obținerea recoalte bune, 2 milioane pentru împărțirea de semințe, 3 milioane pentru însoțiri cari produc și impart semințe alese și 2 milioane pentru concursuri și întreceri în producerea de semințe bune și alese.

Afară de aceasta, Italia a ridicat și taxele vamale pentru cumpărările din străinătate la 15 mii lei pentru un vagon de grâu.

In chipul acesta, se nădăjduiește, că va ajunge să poată cultiva grâu mult și ales și să nu fie silită să mai cumpere din străinătate.

Carnea crudă e mai hrănitoare ca și carnea friptă. Oamenii învățați au făcut tot felul de încercări pentru ca să se convingă care carne e mai hrănitoare, cea friptă, ori cea crudă. Incercările le-au făcut cu pești și multe animale sugătoare. Din aceste încercări au aflat că animalele hrănite cu carne friptă mai totdeauna au murit, pe când animalele hrănite cu carne crudă au continuat să trăiască. Aceasta arată că prin frigere carnea pierde multe părți hrănitoare.

Cererea cultivatorilor de sfeclă de zahăr. Nu peste mult se încheie contractele dintre cultivatorii de sfeclă de zahăr și fabricile de zahăr. Ținând seamă de aceasta, cultivatorii de sfeclă din jud. Roman au cerut Ministerului de industrie și comerț: 1. *Borhotul*, care până acum rămânea aproape tot fabricilor, cari vindeau destul de scump, așa că mulți cultivatori erau siliți să-și țină vitele cu alt nutreț, să dea cultivatorilor. Iar dacă vre-un cultivator nu-și preiea borhotul, fabricile să-i plătească întreg prețul cu care l-au vândut.

2. Cota de 40 la sută din prețul zahărului stabilit pentru plata sfeclei, e prea mică. Acest calcul s'a făcut pentru cazul când din 100 kg. grame sfeclă ar ieși numai 10 kg. zahăr. După ce însă din 100 kg. sfeclă de obicei ieș 14—15 kg. zahăr, la încheierea viitoarelor contracte să se țină seamă și de aceasta.

Grecia plătește despăgubiri Bulgariei. Din cauza întâmplărilor dela Demir Kapu, de la frontiera dintre Grecia și Bulgaria. Statul Liț Națiunilor a judecat Grecia la plățirea despăgubiri de 30 milioane leva. Din această sumă Grecia a plătit acum 15 milioane, restul îl va plăti în luna Martie...

Ovăsul ca hrană pentru cai. Cea mai bună hrană pentru cai este ovăsul. Se poate da cailor în trei chipuri: măcinat, zdrobit și întreg. Cel mai folositor este ovăsul măcinat. Mai puțin folositor este ovăsul întreg.

S'au făcut încercări cu un cal greu de 333 kilograme și hrănit numai cu ovăș zdrobit. Incepând să-l hrănească numai cu ovăș zdrobit după 15 zile greutatea calului s'a ridicat la 343 kilograme. Apoi au început să-l hrănească numai cu ovăș măcinat și greutatea calului s'a ridicat la 350 kilograme. Porția alimentară ce se dă calului trebuie socotită totdeauna în kilograme și nu în litri, fiindcă ovăsul zdrobit sau măcinat sporește mult, dacă e sucotit în litri, pe când în greutate scade.

Prețul metalelor prețioase. După știrile cele mai noue, prețul metalelor prețioase este următorul:

Aur, un kilogram se plătește cu 18.300 franci. **Platina,** un kilogram se plătește cu 96.000 franci. **Argint,** un kilogram se plătește cu 595 franci.

Cum umblă vremea.

In Europa. În părțile de miază noapte frigul încă se ține cu putere. În Rusia termometrul arată 30 grade sub zero. La miazăzi vremea e destul de caldă. Prin Grecia, căldura este de 12 grade.

Prin mijlocul Europei, la apus și la miază zi-răsărit a plouat.

In România. În cea mai mare parte a țării, cerul e serin. Noros la miază noapce. Prin Bucovina a căzut și puțină zăpadă.

Vânt mai slab bate din spre miazăzi-apus. Noaptea îngheață. Un îngheț general mai puternic a fost prin Basarabia.

Vremea se arată a fi frumoasă. Un vânt mai slab din diferite părți. Cerul senin, ziua cald, noaptea îngheț mai slab.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 75 b.
1 liră sterlină " " "	1150 " — "
1 dolar " " "	236 " — "
1 franc elvețian " " "	45 " 05 "
1 liră italiană " " "	9 " 50 "
1 franc belgian " " "	10 " 50 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	7 " — "
1 zlot polonez se plătește cu	32 " — "
1 dinar se plătește cu	4 " — "
1 leva " " "	1 " — "
1 marcă aur se plătește	55 " — "
100 coroane ungare se plătesc cu	— " 32 "

Poșta gazetei.

Mai multora. Numeri 1-8 din anul acesta nu-i mai avem! De aceea pe toți aceia, cari s'au abonat la noi cu 1 Ianuar 1926 și n'au primit acești numerii, îi rugăm să fie iertători și să nu-i mai aștepte! Sumele plătite de acești abonați, se socotesc numai dela 15 Februarie 1926 încolo.

Banca „Izvoarele“. Am primit lei 400, — pentru abonații cu nr. 2786, 2475 și 2230. Mai retează fiecare cu câte 17 lei până la 31 XII. 926.

Dragomir Todieș, A. Am primit 120 lei abonament pe 1925.

„Economul“, Cluj. Primit lei 150, — abonament pe 1926.

Ioan Cozma, com. C. Sunteți în rând cu abonamentul până la 31 Decembrie 1926.

Ioan Mucea, C. Am primit lei 200. Abonament pe 1925 lei 120, și pe 1926 lei 80. Vă rugăm să ne mai trimiteți încă 70 lei ca să fie plătit abonamentul până la 31 Decembrie 1926.

Ioan Crăciun, L. Am primit lei 120, pe 1925.

George Gavrișiu, Hățăgel. Am primit Lei 150. Mai restati lei 20 pe 1925.

Ilario Tâlnarin, G. Abonamentul D-tale este plătit până la 30 Iunie 1926.

Biserica gr. cat. Rudești. Primit lei 75, — pe 1926 până la 30 VI.

George Marta, preot, Betsfa. Am primit lei 500 din cari „Unirea Poporului“ pe 1926 lei 150, iar 350 lei i-am trecut la „Unirea“.

Teodor Sigarteu, Toplița. Schimbările de adrese le-am făcut, precum le-ați dorit. Din suma de 300 lei, am contat la numele DV. pe 1926 lei 150, și la numele dlui Ionaș Sigarteu tot 150 lei. Vă amintim însă că DVoastră aveți o restanță de 24 lei pe 1925, iar Ionaș Sigarteu lei 120. Total 144 lei. Vă rugăm să ne trimiteți și această sumă. Suntem bucuroși să fiți corespondentul nostru în acelea părți! Bilet Vă trimitem mai târziu.

Ilisie Ploșcar, Frata. Am primit lei 285, din cari la numele DVoastră am scris 135 lei și câte 75 lei la numele dlui Niculaie Ploșcar și Vasile Cărăian.

Teodor Mârza, Bicz. Am primit lei 120, pentru abonamentul pe 1925.

Hodrea Gavril, Raclis. Primit lei 120. abonament restant pe 1925.

Ciotloș Ilie, Agrișteu. Am primit lei 75, abonamentul jumătate pe 1926. Vă aducem aminte, că pe 1924 sunteți în restanță cu 120 lei. Vă rugăm să vă trimiteți și această sumă.

Toma Degan, Șeulia. Am primit lei 227, cu cari v'am șters toate restanțele și acuma sunteți în rând cu abonamentul până la 31 Decembrie 1926.

Ioan Aliman, Teaca. Am primit lei 60, restanța pe anul 1925.

Ionel Rusu, Teaca. Am primit 60 lei restanța pe 1925.

Ioan Flori, B. v. Am primit 135 lei.

George Bucur, O. Am primit 160 lei. Abonamentul pe 1925 lei 120, iar 40 lei trecuți pe 1926.

Victor Pop. D. Am primit lei 212. Abonamentul plătit până la 31 Decembrie 1925.

George Voinu, Aiud. Abonamentul în rând până la 31 Decembrie 1926.

Oficiul parohial, Iadăra. Am primit 150 lei abonament pe 1926. Mai restati încă 120 lei, abonamentul pe 1925.

Ioan Tarna, Tătărlău. Am primit 120 lei pe 1925. Mai aveți o restanță de 90 lei pe 1924.

I. M. in R. Aveți o restanță de 120 lei pe 1926.

Simion Ungurean, Bicz. Am primit 125 lei; abonamentul plătit până la 31 Decembrie 1926.

Ioan Stroia, Dâmbău. Abonamentul DV. e în rând pe întreg anul. N'aveți nici o restanță.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zestre, delinuri, satinuri, toate colorite. Barchete-sifoane, pânzeturii, pânză de ceareafuri, gra, del, schirting, perdele, basmale cu și fără cîneuri, etorași pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby“. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chișinri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școalelor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Încercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor. □

HOZA și MARCU

19 -> (95)

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

10 % mare reducere 10 %

Răspândiți „UNIREA POPORULUI“

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușcarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 8-52

De vânzare Un motor de 6 H. P. de benzină și petrol, a fost folosit numai 6 luni, se află la EMERICH MAYER mecanic, Blaj.

Tot aici se primește pentru Fororstruit: tuciu, alamă roșie, alamă galbenă, bronz, aluminium, fier și oțel fororstruit cu Sudat (Schweitzapparat). 5-6. (133)

Gaut una cameră și bucătărie, mai aproape de centru TEODOROVICI, fotograf Blaj.

(144) 1-3

Aviz.

Aduc la cunoștință Onor. Public din Blaj și jur că FIRMA PUȘCAȘ ȘI PANIC s'a despărțit în mod amical și eu, subsemnatul, mi-am deschis

Frizerie proprie

în strada Regele Ferdinand nr. 40 unde servesc vechea clientelă foarte igienic și cinstit.

Rog sprijinul Onoratului Public

Cu toată stima

Emilian Panic,
barbier și frizer.

(141) 2-2.

Magazin de pălării de Dame

Aneta Filip

Blaj, str. Ion Mieu Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoștință Onor. public din loc și jur, că din 10 Februar primesc spre curățit, vopsit și transformat după ultima modă de București

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătase și de cordelute, din diferite materii. Imi sosesc și cele mai frumoase pălării de vară, în prețuri moderate.

Decoruri moderne

fiori, pene, panglici, și alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am și

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum și pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne și Domnișoare să cerceteze cu toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj.

(138) 3-10.

„VULTURUL“, Institut de credit și economii, Societate pe acții în Diciosânmărtin.

CONVOCARE.

P. T. Domnii acționari ai băncii „VULTURUL“ inst. de credit și economii s. p. a. în Diciosânmărtin, sunt invitați cu toată onoarea, în sensul §-lui 22 și urm. din statute, la a XIX. adunare generală ordinară, care se va ține în Diciosânmărtin, Sâmbătă la 6 Martie 1926, la orele 14, în localul institutului.

OBIECTELE SUNT:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raportul consiliului de administrație, raportul comitetului de cenzori, stabilirea bilanțului și darea absolutului.
3. Distribuirea profitului net.
4. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1926.
5. Integritatea consiliului de administrație.
6. Eventuale propuneri, cari înainte de adunarea generală cu 15 zile au fost înregistrate la institutul nostru.

Domnii acționari cari doresc a participa la adunarea generală sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual documentul de plenipotență, până la 4 Martie a. a. a casei inst. nostru sau la institutele membre ale „Solidarității“.

Diciosânmărtin, la 6 Februarie 1926.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Simion Moldovan m. p.
v. președinte.

Alexandru Maior m. p.
director-executiv.

Bilanț pe anul al XIX-lea de gestiune 1925.

Active	C o n t u l		B i l a n ț		Pasive
Casa în numerar		590.751 81	Capital societar		1,200.000.—
Cambii cu giranți	2,181,730.—		Fond de rezervă	400.000.—	
„ „ acoperiri hip.	5,702.703 50	7,884.433 50	„ „ pens. al funcț. instit.	200.000.—	
Conturi curente debitoare		5,392.888 75	„ pentru creanțe dubioase	40.000.—	640.000.—
Efecte		115 000.—	Depuneri spre fructificare		6,907.863 33
Imobile		100.000.—	Conturi curente creditoare		4,044.972.—
Diverse conturi debitoare		365.129 94	Depozite provizorii		821.066 24
			Reescompt la Banca Națională		456.437 55
			Dividendă neridicată		7.782.—
			Interese tranzitoare		175.862 88
			Profit curat		194.220.—
		<u>14,448 204.—</u>			<u>14,448 204.—</u>

Debit	C o n t o P r o f i t ș i P i e r d e r e.		Credit	
Interese la depuneri spre fructificare	403,495 13		Interese și comisioane	1,268.298 11
„ „ conturi curente creditoare	173.259 11		Chirie	2.350.—
„ „ reescompt	19 833 25	596.587 49		
Salare		254 700.—		
Marce de prezență		8.400.—		
Cheltuieli de administrație		163.578 24		
Porto		10.106.—		
Impozite		43.056 38		
Profit curat		194.220.—		
		<u>1,270.648 11</u>		<u>1,270.648 11</u>

Diciosânmărtin, la 31 Decembrie 1925.

Alexandru Maior m. p.
director.

Carol Simény m. p.
contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Victor G. Maior m. p.
președinte.

Simion Moldovan m. p.
v. președinte.

Victor Muntean m. p.
contabil expert.

Dănilă Boilă m. p.

Iulin Lasio m. p.

George Săbău m. p.

Gregoriu Șimon m. p.

Nicolae Frâncu m. p.

Ioan Baia m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l'am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

COMITETUL DE SUPRAVEGHERE.

Aurel C. Domșa m. p. președinte, contabil autorizat
Augustin Chețian m. p.

Nicolae Todoran m. p.

Teodor Vasiliu m. p.

Petru Coman m. p.